

N°. 41.

Posen den 9. October 1827. — Poznań d. 9. Października 1827.

Allgemeine Gesesammlung.

Powszechny Zbiór Praw.

Das 16te Stück der vierjährigen Gesesammlung enthält unter:

Oddział 16ty tegorocznego Zbioru Praw zawiera pod

Nro. 1085. Verordnung, wegen der nach dem Geses vom 27ten März 1824. vorbehaltenen Bestimmungen für die Rhein- Provinzen. Vom 13ten Juli 1827.

Nro. 1085. Ustawa, tycząca się postanowien zstrzeżonych w prawie z d. 27. Marca 1824 dla Prowincyi Nadreńskich. Z dnia 13. Lipca 1827.

Nro. 1086. Verordnung, wegen der nach dem Geses vom 27ten März 1824. vorbehaltenen Bestimmungen für die Provinz Westphalen. Vom 13ten Juli 1827.

Nro. 1086. Ustawa tycząca się zstrzeżonych w prawie z d. 27. Marca 1824. postanowien dla Prowincyi Westfalkiéy z d. 13. Lipca 1827.

Nro. 1087. Kreisordnung für die Rhein- Provinzen und Westphalen. Vom 13ten Juli 1827.

Nro. 1087. Regulamin Powiatowy dla Prowincyi Nadreńskich i Westfalii. Z dnia 13. Lipca 1827.

Nro. 1088. Allerhöchste Kabinetsorder vom 2ten September 1827., die Modification des Geses vom 17ten Mai d. J. in Beziehung auf die Stadt Oebisfelde betreffend.

Nro. 1088. Naywyższy rozkaz gabinetowy z d. 2. Września 1827., tyczący się zmienienia ustawy z dnia 17. Maja r. b. we względzie miasta Oebisfelde.

[1]

Nro. 389. I. Nro. 28. R. Sept. d. J.

Die Verwaltung der Paß-Polizei betreffend.

Nachstehenden Erlaß des Ministers des Innern und der Polizei Herrn v. Schuckmann Excellenz vom 27sten August c.

„Die Bestimmung des §. 9. der von dem vormaligen Königl. Polzei-Ministerio ergangenen General-Instruction für die Verwaltung der Paß-Polizei vom 12ten Juli 1817., wornach Pässe nicht länger als auf die Dauer eines Jahres ausgegeben werden dürfen, hat seither manche Beschwerden und Inconvenienzen veranlaßt.

Das Allerhöchste Paß-Edikt vom 22sten Juni 1817. enthält nun zwar §. 13. die Festsetzung, daß Pässe zur Reise im Innern an Inländer auf Verlangen auf ein Jahr zu erteilen wären, dadurch wird aber die Besugniss der Polzei-Behörden, die Pässe nicht bloß zu Reisen ins Ausland, für welche das Edikt ohnehin keine Dauer angegeben hat, sondern auch zu Reisen im Innern nöthigen Falles so gleich, wenn kein sonstiges Bedenken dagegen eintritt, auf längere Zeit zu erteilen, was in manchen Fällen, namentlich bei Ertheilung der Pässe für reisende Handwerksburschen zc. unvermeidlich ist, um so weniger ausgeschlossen, als der allgütige §. 13. des Paß-Edikts ausdrücklich anordnet, daß die auf ein Jahr erteilten Pässe zu Reisen im Innern nach Ablauf desselben anderweitig unentgeltlich verlängert werden sollen.

I. Nro. 28. R. Września r. b.

Tyczy się sprawowania policyi paszportowój;

Następujący reskrypt JW. Ministra spraw wewnętrznych i policyi Schuckmann z d. 27. Sierpnia r. b.

„Postanowienie §tu 9. wydany przez Hye Królewskie Ministerstwo policyi głównej instrukcyi względem sprawowania policyi paszportowój z dnia 12. Lipca 1817., według którego paszporta niedłużey iak tylko na rok ieden wydawane być mogą, było dotąd powodem do rozmaitych zażaleń, i nieprzyzwoitości.

Naywyższy edykt paszportowy z d. 22. Czerwca 1817. zawiera wprawdzie w §. 13. postanowienie, iż paszporta do podróży w kraiu krajowcom na żądanie na rok ieden wydawane być mają, przez to atoli prawo władz policyinych wydawania paszportów nietylko do podróży za granicę, pod względem których edykt żadnego nieoznażył terminu, lecz także do podróży w kraiu w razie potrzeby natychmiast, jeżeli inna iaka przeciwi temu niezachodzi wątpliwość, na czas przydluższy, co nickiedy mianowicie przy udzielaniu paszportów wędrującym czeladnikom i t. d. staie się nieuchronnem, tem mnię wyłącza się, kiedy wspomniany §. 13. edyktu paszportowego wyraźnie stanowi, iż wydane na rok ieden paszporta do podróży w kraiu, po wyśściu tychże znouu bezpłatnie przedłużone być mają.

Zur Befestigung der durch Bestimmung des §. 9. der General-Instruktion herbeigeführten Nachteile und zur Erleichterung der mit der Ausfertigung der Pässe beauftragten Behörden, will ich daher allgemeyn nachgeben, daß die Pässe sowohl zu Reisen ins Ausland als zu Reisen im Innern nach den Umständen, so wie nach dem Bedürfnisse der Reisenden, insoweit sich sonst nichts dagegen zu erinnern finden möchte, auf länger als auf ein Jahr erteilt werden können.

Die ergangenen Vorschriften wegen des Nachweises, daß rücksichtlich der Militair-Verhältnisse der betreffenden Individuen kein Hinderniß eintrete, müssen aber dabei sorgfältig beachtet werden.

Zur die in den Lehrjahren auf Wanderschaft gehenden Handwerksgefallen wird die Dauer der Gültigkeit des Passes mit der von der Kreis-Ersatz-Kommission genehmigten Zeitfrist übereinstimmend anzugeben seyn.

Das Cirkular-Rescript der Vierten Abtheilung des Ministerii des Innern und der Polizei vom 11ten Jult 1821. enthält ferner das Verbot der Verlängerung abgelaufener Pässe.

Auch dadurch sind mehrere Reklamationen sowohl von Seiten der Pass-Inhaber, als der Polizey-Behörden entstanden.

Da nun das Pass-Edikt §. 13. am Schlusse gestattet, daß die auf ein Jahr zur Reise im Innern erteilten Pässe nach Ablauf derselben anderweitig unentgeltlich verlängert werden können, so wird das seitherige Verbot der Verlängerung

Dla Uchylenej wyniklych z postanowienia §m 9. instrukcyi głównej, niedogodności i dla ulżenia władzom do wystawiania paszportów upoważnionym; dozwalam w powszechności, ażeby paszporta tak do podróży za granicę iak również do podróży w kraju w miarę okoliczności i według potrzeby podróżujących, skoro w innym iakowym względzie nieznajdzie się nic przeciwko temu do nadmienienia, na dłuższy czas iak na rok ieden udzielane były.

Wszakże wydane przepisy względem legitymacyi, ażeby względem stosunków wojskowych interessowanych osób żadna niezachodziła przeszkoda, powinny przy tém ściśle być zachowywane.

Dla rzemieślników wychodzących podczas terminowania na wędrowkę, termin ważności paszportu zgodnie z przeciągiem czasu przez powiatową kommissyą naboru wojska dozwołonym, wyrazić potrzeba.

Nadto reskrypt okólny czwartego oddziału Ministerstwa spraw wewnętrznych i policyi z d. 11. Lipca 1821. zakazuje przedłużania wyszłych paszportów.

I żąd powstały niektóre reklamacye tak ze strony posiadzieli paszportów iako i władz policyjnych.

Gdy zaś edykt paszportowy §. 13. w końcu dozwała bezpłatnego przedłużenia paszportów na rok ieden do podróży w kraju wydanych, po ich upłynieniu, dotychczasowy więc zakaz przedłużania wyszłych paszportów,

abgelaufener Pässe hierdurch, jedoch mit der Modifikation aufzuheben, daß die Verlängerung nur binnen sechs Wochen von dem Tage des Ablaufes des Passes ab, nach dieser sechswochentlichen Frist aber nicht weiter, erfolgen dürfe.

Zur Verlängerung von Ein- und Ausgangs-Pässen, dieselbe mag vor Ablauf des Passes oder binnen der gestrauten sechswochentlichen Frist nach Ablauf desselben stattfinden, sind in Gemäßheit der Bestimmung des §. 23. der General-Instruktion nur die zur Ertheilung solcher Pässe Berechtigten, nemlich die §. 3. und 9. des Pass-Erlasses vom 22sten Juni 1817. und §. 12. der allegirten Instruktion benannten Behörden unter sorgfältiger Berücksichtigung der polizeilichen Legitimation befugt.

Die Prolongation der Pässe zu Reisen im Innern darf, wie hiedurch speciell festgesetzt wird, in der Regel nur von denselben Behörden, welche die Pässe ausgestellt haben, erfolgen.

Den Provinzial-Regierungen wird jedoch die Befugniß ertheilt, auch die von anderen Civil-Polizei-Behörden zu Reisen im Innern ausgestellten Pässe nach Maßgabe der Umstände unter genauer Beachtung der polizeilichen Legitimation und der wegen der Militär-Verpflichtung eintretenden Verhältnisse zu prolongiren.

Den Orts-Polizei-Behörden steht jedoch blos die Befugniß zu, die Prolongation solcher Pässe Behufs der direkten Rückkehr nach den Orten, wo die Pässe ertheilt worden, eintreten zu lassen.

Nach vorstehenden Bestimmungen hat sich die Königliche Regierung zu achten

ninieyszém znosi się, z tym jednak warunkiem, iż przedłużenie tylko nastąpić może w ciągu sześciu tygodni, od dnia upłynienia paszportu rachując, późniéj zaś nie.

Do przedłużania paszportów wchodowych i wychodowych, bądź przed wyściem paszportu lub w ciągu dozwolonego sześciotygodniowego czasu po upłynieniu onegoż, stosownie do postanowienia §. 23. instrukcyi głównéj tylko władze, do udzielenia takowych paszportów upoważnione, to jest: w §. 3. i 9. edyktu paszportowego z dnia 22. Czerwca 1817. i w §. 12. rzeczonyéj instrukcyi wymienione, przy zachowaniu pilnéj bacznosci na legitymacya policyjną, są umocowane.

Prolongacya paszportów do podróży w kraiu, iak się to ninieyszém wyrażenie stanowi, za zwyczaj tylko udzieloną być może przez władze, które paszporta wydały.

Prowincyalnym jednak Regencyom nadaje się moc prolongowania, w miarę okolicznosci, także paszportów od innych cywilnych władz policyjnych na podroże w kraiu wystawionych, przy ściślej bacznosci na legitymacya policyjną i na stosunki co do obowiązku do służby wojskowej.

Wszakże miejscowe władze policyjne mają tylko moc przedłużać takowe paszporta celem powrotu wprost do tych miejsc, gdzie paszporta wydane zostały.

Do powyższych postanowień ma się Król. Regencya zastosować i we-

und demgemäß Ihre Unter-Beförden zu
Instruiren.

Berlin, den 27. August 1827.

Der Minister des Innern und
der Polizei.

(grz.) v. Schuckmann."

bringen wir hiermit zur Kenntniß der Pässe
Polizei-Beförden, mit der Anweisung, darnach
zu verfahren.

Wir bemerken dabei, daß durch die in dem
Erlaße enthaltenen Bestimmungen unsere
Verfügung in Betreff der Pässe unbenutzter
Juden der hiesigen Provinz vom 2ten Februar
1820., erachtet den 26ten Juni d. J., kei-
nesweges aufgehoben, dieselbe vielmehr nach
wie vor genau zu beachten ist.

Posen, den 19. September 1827.

Königliche Preussische Regierung.

dlug nich swe podrzędne władze po-
informować.

Berlin, dnia 27. Sierpnia 1827.

• Minister spraw wewnętrznych
i policyi,

podp. v. Schuckmann."

podajemy niniejszem do wiadomości
władz policyjną paszportową sprawujących
z poleceniem, ażeby podług niego postę-
powady.

Nadmieniamy przytém, iż przez zawar-
te w reskrypcie postanowienia, rozporzą-
dzenie nasze względem paszportów ubo-
gich Żydów tutejszj prowincyi z d. 2.
Lutego 1820., ponowione dnia 26. Czer-
wca r. b., bynajmniéj nie zostało zniesio-
ném. że owszem nadal iak dawniéj ściśle
zachowaném być powinno.

Poznań, dniu 19. Września 1827.

Królewsko - Pruska Regencya

Nro. 390. r. Nro 1878. August b. J.

B e l o b u n g.

Der Amtsbauarius Thiele zu Dutzsch, hat
durch seine Thätigkeit in Anwendung von
Berungs-Anstalten bei der am 7ten August
b. J. Nachs 11 Uhr, in dem Dorfe Zifzewo
Samerschen Kreisses, ausgebrochenen Feuers-
heunst, sich besonders ausgezeichnet, welches
wir, das Verdienstliche seiner Handlung an-
erkennend, hiermit zur öffentlichen Kenntniß
bringen.

Posen, den 1. September 1827.

Königl. Preuss. Regierung,
Abteilung des Innern.

1. Nro. 1878. Sierpnia r. b.

P o c h w a ł a.

Aktuaryusz amtowy Thiele w Duszn-
kach gorliwością swoją około gaszenia o-
gnia przy okazji wybuchłego dnia 7. Sier-
pnia r. b. w nocy o godzinie 11. we wsi
Zakrzewie, Powiatu Szamotulskiego, po-
żaru, szczególniéj odznaczył się; co z u-
znaniem chwalebne tego czynu podaj-
my niniejszem do publiczney wiadomości

Poznań, dnia 1. Września 1827.

Królewsko - Pruska Regencya,
Wydział spraw wewnętrznych

Nro. 391. I. Nro. 173. Sept. d. J.

V e l o b u n g.

Bei einer in der Nacht vom 27sten zum 28sten August d. J. in dem Gute Rudki, Samterschen Kreises ausgebrochenen Feuersbrunst, haben sich in ihren Bemühungen zur Dämpfung des Feuers rühmlichst ausgezeichnet:

- 1) der Gutbesitzer Franz v. Mysielski auf Galowo,
 - 2) der Woyt Janicki aus Dobrojewa,
 - 3) der Gens'darm Fricke aus Dorzneto.
- Pesen, den 25. Sept. 1827.
Königl. Preussische Regierung,
Abtheilung des Innern.

I. Nro. 173. Września r. b.

P o c h w a ł a.

Przy pożarze ognia w nocy z dnia 27. na 28. Sierpnia r. b. we wsi Rudkach Powiatu Szamotulskiego wybuchłym, odznaczony się naychlebniey swemi usiłowaniami około przytłumienia ognia:

- 1) Dziedziec dóbr W. Franciszek Mysielski w Gałowie,
 - 2) Wóyt Janicki z Dobrojewa,
 - 3) Żandarń Fricke z Obrzycka.
- Poznań, dnia 25. Września 1827.
Królewsko - Pruska Regencya,
Wydział spraw wewnętrznych.

Nro. 392. I. Nro. 840. Sept. d. J.

Betrifft die Stempelpflichtigkeit der von den Kommunen auszustellenden Quittungen über Miethzinsien, welche dieselben aus Königl. Kassen erheben.

Es ist hin und wieder die Meinung, daß alle städtische Angelegenheiten, welche nicht einzelne Personen betreffen, also auch diejenigen, wo Kommunen über den für die ihnen gehöri gen Gebäude zu empfangenden Miethzins Quittungen zu ertheilen haben, stempelfrei seien.

Diese Meinung ist indeß unrichtig: es muß vielmehr zu solchen Quittungen der gesetzliche Stempel genommen werden, einmal, weil im §. 1. des Stempel-Gesetzes vom 7ten März 1822. ausdrücklich verordnet ist, daß auf die ältern Stempel-Gesetze und Verordnungen

I. Nro. 840. Września r. b.

Tyczy się ulegaących stęplowi kwitów przez gminy na pobierane z kass królewskich komornie wydawanych.

Mniemają tu i owdzie, iakoby wszystkie interessa, które do pojedynczych nieściągają się osób, a zatém i te, gdzie gminy pobieranego od budynków do nich należących komornego kwity wydawać mają, były wolne od stępla.

Mniemanie to jednakże jest mylne: o wszém do takowych kwitów przepisany stępel użytym być powinien, raz, że §. 1. ustawy stęplowey z dnia 7. Marca 1822. wyraźnie ustanowiono, iż niewolno nigdy odwoływać się do dawniejszych praw i ustaw stęplowych, powtóre w §. 3. sub

niemals zurückgegriffen werden soll, dann im §. 3. sub Lit. i. nur die Fortdauer der frühern subjectiven Stempelbefreiung ausgesprochen, keineswegs auch die Befreiung beibehalten worden ist, die früher einzelnen besondern Anlässen bewilligt gewesen ist, und endlich die im §. 12. der Instruktion vom 6ten September 1811. den städtischen Angelegenheiten modificirt bewilligten Stempelfreiheiten, auch früher nur eine sehr beschränkte Bedeutung gehabt, und sich namentlich auf den Procent- und Vertrags Stempel nicht bezogen haben.

Wie machen die Magistrate in unserm Departement darauf aufmerksam, um sich vor Befehllichen Straf-Verfügungen zu hüten.
Posen, den 22. September 1827.
Königl. Preussische Regierung,
Abtheilung des Innern.

lit. i. tylko dalsze trwanie dawniejszego indywidualnego uwolnienia od stępla jest wyrzeczone, na żaden zaś sposób niezo stało również utrzymane uwolnienie, które przedtém pojedynczym szczególnym interesom służyło, a nakoniec w §. 12. instrukcyi z dnia 5. Września 1811. mieyskim interesom sposobem ograniczającym nadane swobody stęplowe, także dawniej tylko bardzo ścięsnione miały znaczenie i mianowicie do stęplów do processów i umów używanych nie ściągały się.

Zwracamy na to uwagę magistratów naszego Departamentu, ażeby kar prawem przepisanych unikały.

Poznań, dnia 22. Września 1827.

Królewsko-Pruska Regencya,
Wydział spraw wewnętrznych.

Nro. 393. I. Nro. 1045. Septbr. d. J.

Betrifft das Aufhören der Schaafpockenkrankheit zu Trebchen, Laune und Gräs Graustädter Kreises.

Nach einer Anzeige des Landrathlichen Amtes Graustädter Kreises hat die zu Trebchen, Laune und Gräs geherrschende Schaafpockenkrankheit aufgehört.

Posen, den 25. September 1827.

Königl. Preuss. Regierung,
Abtheilung des Innern.

I. Nro. 1045. Września r. b.

O ustaniu ospicy owczej w Trzeboni, Łoniewie i Grodzisku Powiatu Wschowskiego.

Podług doniesienia Urzędu Radczzo-Ziemiańskiego Powiatu Wschowskiego ustała ospica owcza w Trzeboni, Łoniewie i Grodzisku.

Poznań, dnia 25. Września 1827.

Królewsko-Pruska Regencya,
Wydział spraw wewnętrznych.

Nro. 394. II. Nro. 791. August d. J.

Die „Nauka czytania“ betreffend.

Die hiesige Mittersche Buchhandlung hat

II. Nro. 791. Sierpnia r. b.

Względem „Nauki czytania“

Tuteysza niegarnia Mitterera na uczynione

auf die ihr gewordene Eröffnung, wie es als zweckmäßig erscheint, daß der erste und zweite Theil des bekannten politischen Lesebuchs „Nauka czytania“ zusammen in einem Bande, jedoch zu einem etwas geringeren Preise als bisher, verfaßt werde, erklärt, den Preis beider Theile gebunden, wenn sie zusammen genommen werden, von 9 sgr. auf 8 sgr. ermäßigen zu wollen; was wir hierdurch zur öffentlichen Kenntniß bringen.

Posen, den 14. Septbr. 1827.
Königliche Preussische Regierung.
Abtheil. für die Kirchenverw. u. d. Schulwesen.

ięy oznaymienie, iżby dobrze było, ażeby pierwsza i druga część znanej książki pod tytułem „Nauka czytania“ razem w jednym tomie, lecz za nieco mnieyszą cenę iak dotąd przedawaną była, oświadczyła swą gotowość zniżenia ceny obu części oprawnych, a razem kupowanych z 9 na 8 sgr.; co ninieyszem do publiczney podaemy wiadomości.

Poznań, dnia 14. Września 1827.

Królewsko - Pruska Regencya,
Wydział spraw kościelnych i szkolnych

Nro. 395. II. Nro. 306. Sept. d. J.

Betrifft die Unzulässigkeit der Veränderung der in's Kirchenbuch eingetragenen Taufnamen.

Da Fälle vorgekommen sind, daß Eltern die bei der Taufe ihrer Kinder in's Kirchenbuch eingetragenen Vornamen theils zu ändern verlangen, theils willkürlich durch Beilegung anderer Vornamen abgeändert haben, so sind wir uns veranlaßt, den Predigern unseres Verwaltungsbezirks bemerklich zu machen, daß eine solche Namens Veränderung aus keiner Ursache gestattet werden kann, indem nach der Bestimmung des allgemeinen Landrechts Th. II. Tit. 11. §. 485. das Kirchenbuch die den Kindern bei der Taufe beigelegten Namen enthalten soll.

Posen, den 20. Septbr. 1827.

Königliche Preussische Regierung.
Abtheil. für die Kirchenverw. u. d. Schulwesen.

II. Nro. 306. Września r. b.

Niewolno zmieniać zapisanych do metryki imion na chrzcie odebranych.

Zdarzało się niekiedy, iż rodzice albo żądali zmienienia imion przy chrzcie ich dzieci do księgi kościelney zapisanych, lub takowe sami nadaniem innych imion dowolnie zmieniali. Tęm powodowani, czynimy plebanów naszego obwodu zarządowogo na to uważnymi, iż takowe odmiennienie imion pod żadnym pozorem dozwolonym być niemoże, gdyż podług postanowienia powszechnego prawa krajowego Cz. II. tyt. 11. §. 485., księga kościelna zawierać powinna imiona dzieciom przy chrzcie nadane.

Poznań, dnia 20. Września 1827.

Królewsko - Pruska Regencya,
Wydział spraw kościelnych i szkolnych

Nro. 396. I. No. 1772. August d. J.

Personal=Chronik.

In die Stelle der aus dem Stadtrath in Obrzycko verfassungsmäßig ausgeschiedenen Mitglieder sind aus denen, unter Beobachtung der gesetzlichen Formalitäten, von der Bürgerschaft gewählten Candidaten als Stadträte von uns ernannt worden:

- 1) der Schuhmachermeister Carl Steiner,
- 2) „ Schwarz, und Schönfärber Friedrich Brühwein und
- 3) „ Züchernermeister Benjamin Kleiniger.

Posen, den 31 August 1827.
Königl. Preuß. Regierung.
Abtheilung des Innern.

I. Nro. 1772. Sierpnia r. b.

KRONIKA OSOBISTA.

W miejsce członków z rady mieyskiéj w Obrzycku pódług przepisów wyszłych, z kandydatów przez mieszczan przy zachowaniu prawnych formalności obranych, mianowaliśmy Radzcami mieyskimi:

- 1) szewca Karola Steuer,
- 2) farbierza Fryderyka Brützwein,
- 3) powłokarza Benjaminä Gleiniger.

Poznań, dnia 31. Sierpnia 1827.

Królewsko - Pruska Regencya,
Wydział spraw wewnętrznych.

Nro. 397. I. No. 1579. August d. J.

Der Stadtrath in Jarocin ist, der bestehenden Verfassung gemäß, weil die Mitglieder desselben über die gesetzliche Zeit hinaus sämmtlich haben, aufgelöst worden.

Bezugs der Organisation des neuen Stadtraths sind zu Mitgliedern desselben, aus den von der Bürgerschaft gewählten Candidaten, ernannt worden:

- 1) der Bürger und Schneider Wilhelm Lulitz,
- 2) — und Bäcker Thomas Staniowski,
- 3) — und Müller Gottlieb Jachmann,
- 4) — und Apotheker Gottlieb Jänsch,

I. Nro. 1579. Sierpnia r. b.

Rada mieyska w Jarocinie, stosownie do istnących przepisów, z powodu, iż członkowie téjże sprawowali urząd nad czas oznaczony, rozwiązana została.

Celem utworzenia nowéj rady mieyskiéj z kandydatów przez mieszczan obranych, mianowaliśmy członkami onéjże:

- 1) mieszczanina i krawca Wilhelma Lulitz,
- 2) — i piekarza Tomasza Staniowskiego,
- 3) — i młynarza Bogumiła Jachmann,
- 4) — i aptek. Bogumiła Jänsch,

5) der Bürger und Fleischer Thomas
Hanszewski.

Posen, den 4. September 1827.

Königl. Preussische Regierung,
Abtheilung des Innern.

5) mieszczanina i rzeźnika Tomasa H
szewskiego.

Poznań, dnia 4. Września 1827.

Królewsko - Pruska Regencyja
Wydział spraw wewnętrznych.

Nro. 398. I. No. 1580. August d. J.

Der kaiserliche Stadtratß Johann Wobarg
zu Jarocin ist zum zweiten Ratßmann daselbst
ernannt worden.

Posen, den 4. September 1827.

Königl. Preussische Regierung,
Abtheilung des Innern.

I. Nro. 1580. Sierpnia r. b.

Dotychczasowy radca mieyski Jan V
darg w Jarocinie drugim ławnikiem w
że mianowany.

Poznań, dnia 4. Września 1827.

Królewsko - Pruska Regencyja
Wydział spraw wewnętrznych.